

Aventurile lui Robin Hood

Adaptare după Howard Pyle

Copyright © Catmint Books

Traducerea în limba română

Copyright © Editura Kreativ, 2026

Director editorial: Andrei Timar

Traducere din limba engleză și adaptare: Medana Croitoru

Tehnoredactare: SC Design Solutions Consulting SRL

ISBN 978-630-329-256-4

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PYLE, HOWARD

Aventurile lui Robin Hood / adapt. după Howard Pyle. - Livezeni :
Kreativ, 2026

ISBN 978-630-329-256-4

821.111

www.editurakreativ.ro

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin Editurii Kreativ.
Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată
sau transmisă în orice formă sau prin orice mijloace electronice,
mecanice, fotocopii, înregistrări sau altele, fără acordul scris
al Editurii Kreativ.

Cuprins

Capitolul 1	
Haiducul Robin Hood	5
Capitolul 2	
Micul John.....	11
Capitolul 3	
Tinichigiul.....	16
Capitolul 4	
Întrecerea arcașilor	22
Capitolul 5	
Salvarea	28
Capitolul 6	
Răzbunarea.....	34
Capitolul 7	
Târgul din Nottingham	41
Capitolul 8	
La castelul șerifului	47
Capitolul 9	
Tăbăcarul.....	53
Capitolul 10	
Will Scarlet	58

Capitolul 11	
Midge	64
Capitolul 12	
Menestrelul	68
Capitolul 13	
În căutarea călugărului	74
Capitolul 14	
Nunta	79
Capitolul 15	
Călugărul și cerșetorul	84
Capitolul 16	
Pariul	90
Capitolul 17	
Evadarea	96
Capitolul 18	
Guy din Gisbourne	105
Capitolul 19	
Regele Richard	111
Capitolul 20	
Moartea unei legende	116

Capitolul 1

Haiducul Robin Hood

În timpul domniei regelui Henric al II-lea, în Anglia se dusesse vestea despre un haiduc pe nume Robin Hood, care trăia în pădurea Sherwood, lângă Nottingham. Acesta era renumit pentru îndemânarea sa excepțională de a trage cu arcul, dar și pentru că era capul unei bande de vreo sută cincizeci de haiduci. În ciuda acestui fapt, oamenii de rând îi prețuiau, cu atât mai mult cu cât Robin Hood era cunoscut pentru bunătatea sa, iar cei care îi cereau ajutorul nu plecau niciodată cu mâna goală. Dar mai bine haideți să vedem cum a ajuns acest tânăr vestit în tot ținutul, dar și în împrejurimi...

Pe când avea optsprezece ani, Robin Hood a aflat despre un concurs de tras cu arcul, pus la cale de șeriful din Nottingham. Câștigătorul concursului urma să primească drept premiu un butoi cu bere. Motivată nu doar de bere, ci și de dorința de a smulge un zâmbet dulce domnișoarei Marion, Robin Hood a hotărât să participe. A pornit așadar la drum în zori de zi și, în timp ce trecea prin pădure, s-a întâlnit cu un grup de pădurari ai regelui,

toți îmbrăcați în verde, care se ospătau cu plăcintă cu carne și beau bere sub un copac mare.

– Unde te duci? l-a întrebat unul dintre pădurari, când a dat cu ochii de el.

– Mă duc la Nottingham să mă înscriu la concursul de tras cu arcul, a răspuns Robin Hood.

Pădurarii au izbucnit în râs, amuzați la gândul că un tânăr ca el ar avea vreo șansă la un astfel de concurs. Jignit și înfuriat din cauza batjocurilor, Robin Hood a pus pariu cu ei, sub un impuls de moment, că poate împușca un cerb dintr-o turmă aflată la vreo șaptezeci de metri distanță. Apoi, înainte ca aceștia să se dezmeticească, a țintit, a tras și a ucis cerbul.

În timp ce se bucura de victorie, Robin Hood a aflat că omorâse unul dintre cerbii regelui și că, fără să știe, încălcase niște reguli nescrise. Oamenii regelui au fost nemulțumiți de uciderea cerbului, dar, mai mult decât atât, au fost de-a dreptul indignați de faptul că Robin Hood își demonstrase îndemânarea.

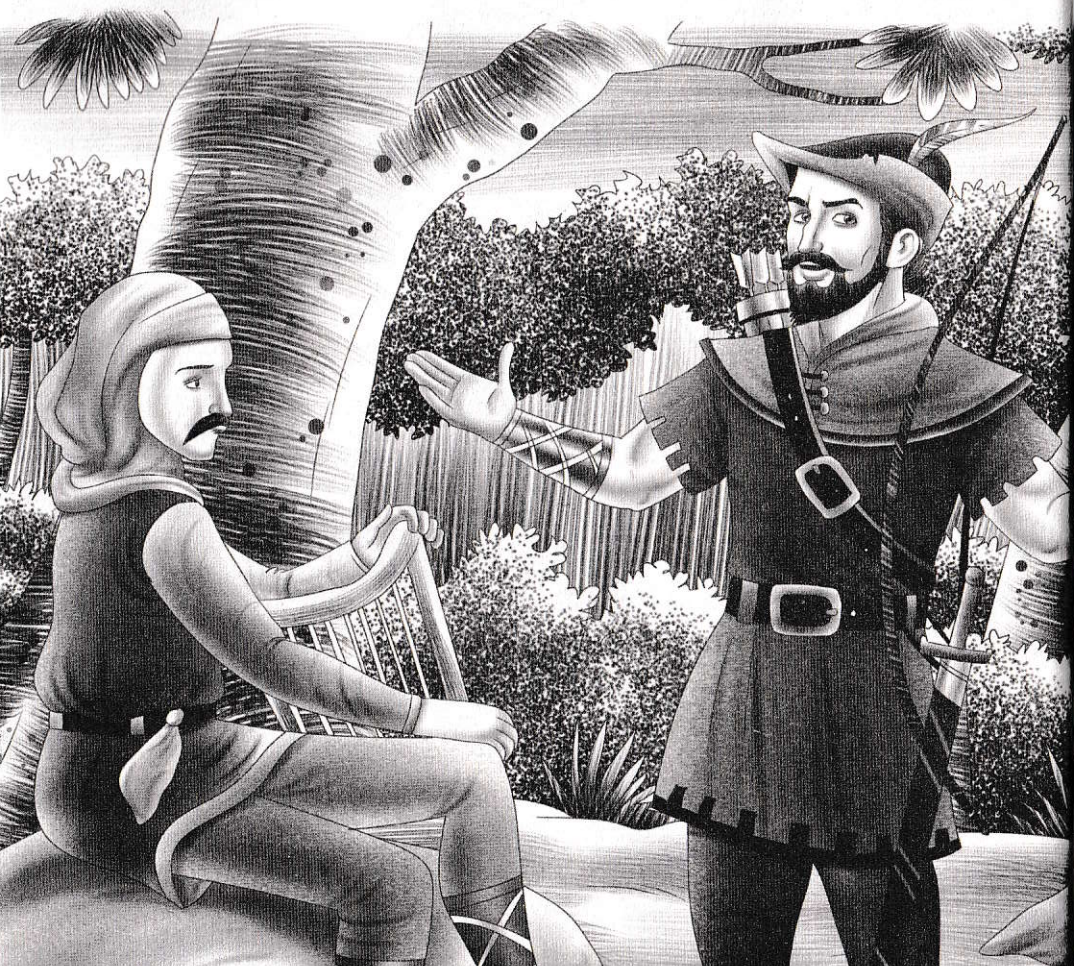
Când tânărul s-a îndepărtat de ei, unul dintre pădurari, care băuse mai mult, a tras cu arcul în direcția lui. Săgeata i-a trecut lui Robin Hood pe la ureche, la doar câțiva centimetri de cap, fapt care l-a înfuriat peste măsură. S-a întors spre pădurari și, pe un ton ferm, le-a spus:

– Ei bine, dacă asta vreți, vă voi demonstra că eu chiar știu să mânuiesc arcul și săgeata.

Zicând aceasta, a tras la rândul lui o săgeată, lovindu-l mortal pe pădurarul care îl atacase.

După întâlnirea cu pădurarii, Robin Hood s-a făcut nevăzut în adâncul pădurii, încercând să se ferească de aceștia. Deși câștigase pariul, simțea un gust amar și o tristețe profundă la gândul că provocase moartea unui om, chiar dacă nu din vina lui. Fiind considerat de-acum un proscris, Robin Hood nu se mai putea întoarce în societate, temându-se că va fi pedepsit cu închisoarea pentru faptele sale. Prin urmare, a hotărât să facă din pădure casa sa și să ducă o viață liniștită în sălbăticie, departe de lume.

Dornic să pună mâna pe recompensa pusă în joc pentru capturarea lui Robin Hood, dar și din dorința de a răzbuna moartea pădurarului, șeriful din Nottingham a încercat cu disperare să-l prindă și să-l bage la închisoare pe tânărul rebel, dar fără niciun rezultat.

A trecut un an, iar Robin Hood a continuat să-și vadă de viața lui în pădure, alături de alți haiduci. Nedreptățile regelui și ale oamenilor săi față de popor i-au îndemnat pe mulți să caute refugiu în sălbăticie, mărind rândurile celor nemulțumiți la peste o sută de oameni. După

un timp, aceștia au hotărât să-l aleagă pe Robin Hood conducătorul lor.

Uniți de o cauză comună, Robin Hood și oamenii lui și-a propus să pedepsească lăcomia și nedreptatea bogătașilor. Misiunea lor era să-i jefuiască pe cei care exploatau oamenii de rând și să împartă câștigurile obținute pe nedrept celor săraci. De-a lungul timpului, banda lui Robin Hood a câștigat notorietate, iar oamenii, departe de a se teme de ei, au început să-i aprecieze și să-i admire. Și, cum era de așteptat, poveștile despre haiducii care locuiau în pădure s-au răspândit cu repeziciune, devenind legende.

Capitolul 2

Micul John

Într-o dimineată frumoasă, Robin Hood și banda lui s-au trezit ca de obicei în mijlocul naturii, înconjurați de foșnetul frunzelor, clipocitul pârâului și cântecele melodioase ale păsărilor. S-au adunat lângă pârâu, unde apa curgea repede peste pietre, pentru a se înviora și, după ce s-au răcorit și s-au așezat cu toții, Robin Hood le-a spus:

– Astăzi am chef să fac ceva mai deosebit, așa că voi porni să cercetez împrejurimile, iar voi veți rămâne să mă așteptați aici, în pădure. Dacă voi avea nevoie de ajutorul vostru, voi suna din corn de trei ori.

După ce a spus asta, Robin Hood a pornit la drum. A rătăcit mult prin împrejurimi și a întâlnit tot felul de călători, unii pe poteci, alții pe drumurile mai umblate: o femeie frumoasă, un călugăr robust și un cavaler galant. Cu toate acestea, nu s-a ivit nicio ocazie care să-i stârnească spiritul de aventură.

În timp ce își continua drumul, dezamăgit și plictisit, a dat peste un pod construit din bușteni, care trecea peste

un pârâu. Podul era îngust, astfel că nu putea trece două persoane în același timp.

Chiar când păsea pe pod, Robin Hood a observat un străin care se apropia din partea opusă. Privirile li s-au întâlnit și fiecare a grăbit pasul, sperând că va trece primul. După câțiva pași, Robin Hood i-a spus străinului:

– Oprește-te unde ești! Cel mai bun va trece primul, iar acela, se știe, nu pot fi decât eu.

Străinul, la rândul lui, i-a răspuns pe un ton neînduplecat:

– Ai face bine să te întorci, pentru că eu sunt mai bun decât tine.

A urmat o adevărată demonstrație de bravadă, fiecare continuând să se laude cu meritele sale.

Străinul era înalt de peste doi metri și mult mai solid și mai bine făcut decât Robin Hood, dar, cu toate acestea, căpetenia haiducilor l-a provocat la luptă. Condițiile au fost stabilite rapid: cel care va cădea în apă va pierde. Străinul și-a ridicat batjocoritor bastonul și i-a spus lui Robin Hood:

– Aștept până îți cioplești și tu unul.

Lupta care a urmat a fost la fel de intensă ca și legenda-
ra luptă dintre cavalerii regelui Arthur. Înfruntarea a durat aproape o oră, timp în care atât străinul, cât și Robin Hood, au stat fermi pe pod, mânuind cu îndemânare bastoanele. Fiecare lovitură era întâmpinată cu o ripostă formidabilă, provocând vânătăi și durere. Încrâncenarea cu care luptau demonstra că amândoi sunt foarte

puternici și curajoși, dar totul s-a schimbat când străinul i-a dat o lovitură puternică în cap lui Robin Hood. Furios, acesta a încercat un contraatac și mai violent, dar și-a pierdut echilibrul și a căzut în apă.

Amuzat de căderea lui, străinul a râs cu poftă și l-a întrebat batjocoritor:

– Ei, cine e cel mai bun acum? Dar unde ai dispărut, prietene?

Robin Hood a răspuns zâmbind:

– Sunt în râu, mă preling la vale odată cu el.

JURNALUL MEU DE LECTURĂ

Aventurile lui Robin Hood

Adaptare după Howard Pyle

Numele _____

Prenumele _____

Clasa _____

Școala _____

Localitatea/județul _____

Titlul cărții _____

Autorul _____

Editura _____

Anul apariției _____

Genul literar _____

Număr de pagini _____

Număr de capitole _____

Data începerii lecturii _____

Data finalizării lecturii _____

Am ales să citesc această carte deoarece _____
